

את חובותי

חבוק פרק א

א תמשיך אשר חזו, חבוק חזו. ב עד-אנה יהוה שועתי, ולא תשמע: אונק אלקי חמס, ולא תושע. ג למה תראני און ועמל תביט, וטד וחמס לגנדי; ויהי ריב ומדון, ושא.

חבוק פרק ב

א על-משמתי אעמדה, ואמתקבה על-מצור; ואצפה, לראות מה-ידבר-בי, ומה אשיב, על-תוכחתי. ב וצעוני יהוה, ויאמר, קרב חזון, וברא על-השלחות--למען ירוא, קורא בו.

חבוק פרק ג

א תפלה, לחבוק חזו--על, שגילות. ב יהוה, שמעתי שמעך גראתי--יהוה פעלך בקרב שנים תיחזו, בקרב שנים תודיע; ברג, רחם תזכור.

מלכים ב, פרק ד

ח ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם, ושם אשה גדולה, ותסוק-בו, לאכל-לחם; ויהי מדי עברו, יסר שמה לאכל-לחם. ט ותאמר, אל-אישו, הנה-נא נדעתי, כי איש-אלהים קדוש הוא--עבר עלינו, תמיד. י נעשה-נא עלית-קיר קטנה, ונשים לו שם משה ושלחן וכשא ומנרה; ונקח בבוא אלינו, וסור שמה. יא ויהי היום, ויבא שמה; ויסר אל-העללה, וישכב-שמה. יב ויאמר אל-גיתוני נער, קרא לשונמית הזאת; ויקרא-לה--ותעמד, לפניו. יג ויאמר לו, אמר-נא אליה הנה תרדת אלינו את-כל-התודות הזאת, מה לעשות לך, הניש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא; ותאמר, הצבא; ותאמר, בתוך עמי אנכי יושבת. יד ויאמר, ומה לעשות לך, ויאמר גיתוני, אכל בו אין-לה--ואישו וסן. טו ויאמר, קרא-לה; ויקרא-לה--ותעמד, בפתח. טז ויאמר, למועד הזה קעת חיה, אותי (את), תבקע בו; ותאמר, אל-אדני איש האלהים--אל-תכזב, בשפתך. יז ותהר האשה, ותלך בו, למועד הזה קעת חיה, אשר-דבר אליה אלישע. יח ויגדל, הגלד; ויהי היום, ויצא אל-אביו אל-הספדים. יט ויאמר אל-אביו, ראשי ראשי; ויאמר, אל-הנער, שאחו, אל-אמו. כ וישאחו--ויבאחו, אל-אמו; וישב על-בן-דיקה עד-הספדים, וימות. כא ותעל, ותשכבה, על-מסות, איש האלהים; ותסגר פתח, ותצא. כב ותקרא, אל-אישו, ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הספדים, ואחת האלתות; וארצה עד-איש האלהים, ואשובה. כג ויאמר, מדוע אתי (את) הלכתי (והלכתי) אליו היום--לא-חדש, ולא שבת; ותאמר, שלום. כד ותחבלש, האתון, ותאמר אל-מגרה, והג ולך; אל-תעצר-לי לרוב, כי אם-אמרתי לך. כה ותלך, ותבא אל-איש האלהים--אל-הר הפרמל; ויהי כראות איש-האלהים אותה, מנגד, ויאמר אל-גיתוני נער, הנה השונמית הלך. כו קעה, רח-נא לקראתה, ואמר-לה השלום לך השלום לאישך, השלום ללך; ותאמר, שלום. כז ותבא אל-איש האלהים, אל-ההר, ותסוק, ברגלי; וישב גיתוני להדמה, ויאמר איש האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה, ויהנה העלים ממני, ולא הגיד לי. כח ותאמר, השאלתי בו מאת אדני; הלא אמרתי, לא תשלה אתי. כט ויאמר לגיתוני חור מתניד, וסח משענתי בקדך ולך, כי-תמצא איש לא תברכך, וכי-יברכך איש לא תענו; ושמת משענתי, על-פני הנער. ל ותאמר אם הנער, מי-יהוה וחי-נפשוך אם-אעזבך; ויקם, וילך אחריה. לא וגתוני עבר לפניו, ושם את-המשענת על-פני הנער, ואין קול, ואין קשב; וישב לקראתו ונגד-לו לאמר, לא חסוך הנער. לב ויבא אלישע, הביתה; והנה הנער מת, משכב על-מסותו. לג ויבא, ויסגר הדלת בעד שניו; ויתפלל, אל-יהוה. לד ויעל וישכב על-הגלד, וישם פיו על-פיו ויעניו על-עניו נכפיו על-כפו, ויגהר, עליו; ויחם, בשר הגלד. לה וישב וילך בבית, אחת הנה ואחת הנה, ויעל, ויגהר עליו; ויזורר הנער עד-שבע פעמים, ויפסח הנער את-עניו. לו ויקרא אל-גיתוני, ויאמר קרא אל-השונמית הזאת, ויקראנה, ותבא אלי; ויאמר, שאי בך. לו ותבא ותפל על-רגלי, ותשפחו ארצה; ותשא את-בנה, ותצא.

[illegible]